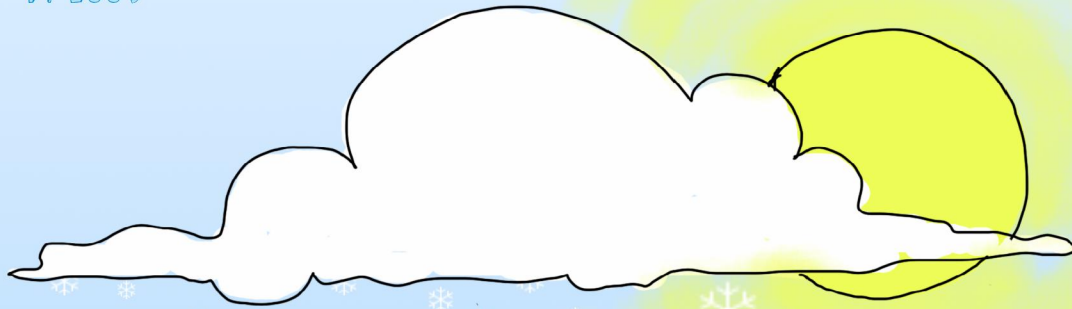

SÄHKÖSANOMAT

1 / 2009

UUSI HALLITUS

SITSIKUULUMISET

DIPPAPALSTA

... JA PAAAAALJON MUUTA!

Sisälmys

Sisällä/ulkona.....	3
Puheenjohtajan turinoita.....	4
Päätoimittajan raapustukset.....	5
Hallitusesittely - kuka on kukin vuonna 2009?.....	6
Liikaa palkkaa - TEK-narkomaanin päiväkirja osa 1.....	10
Kertomuksia kyykästä - fuksi-, ja MM-kyykän saldo.....	12
¿Quisieras bailar conmigo?	14
Minnan edustuspalsta.....	18
Fuksivastaavien tervehdys.....	19
PleasureTube ja kolme muuta tapaa käyttää KoRKin kopiokortteja.....	20
Jaakko-Petterin ilmoituspalsta.....	21
Iso D ja pikku K.....	22

Julkaisija:
Sähkökilta
Korkeakoulunkatu 3
33720 Tampere
skilta@tut.fi

<http://www.skilta.com>

Päätoimittaja
Maria Seppälä

Toimittajat
Kati Kivijärvi
Minna Leivo

Muu toimituskunta
Raati + toimarit

Kuvat:
skiltalaiset
Otto Rönkä
Ville Saarinen

Painopaikka
Canon

Painomäärä:
100 kpl

Kevät
Wappu
Fuksien haalarit (kyllä ne kai joskus tulee...!)
Uusi raati

Sitsikrapula
Penseys
Lumiukko
Vanha raati

Puheenjohtajan turinoita...

Vuosi vaihtui ja niin vaihtui valtakkin Skillassa. Uusi raati valittiin jo viime syksynä yleiskokouksessa, mutta nyt raati on viisautessaan valinnut avukseen myös toimihenkilöitä. Meistä kaikista toimijoista voit lukea pienen esittelyn myöhemmin tästä lehdestä.

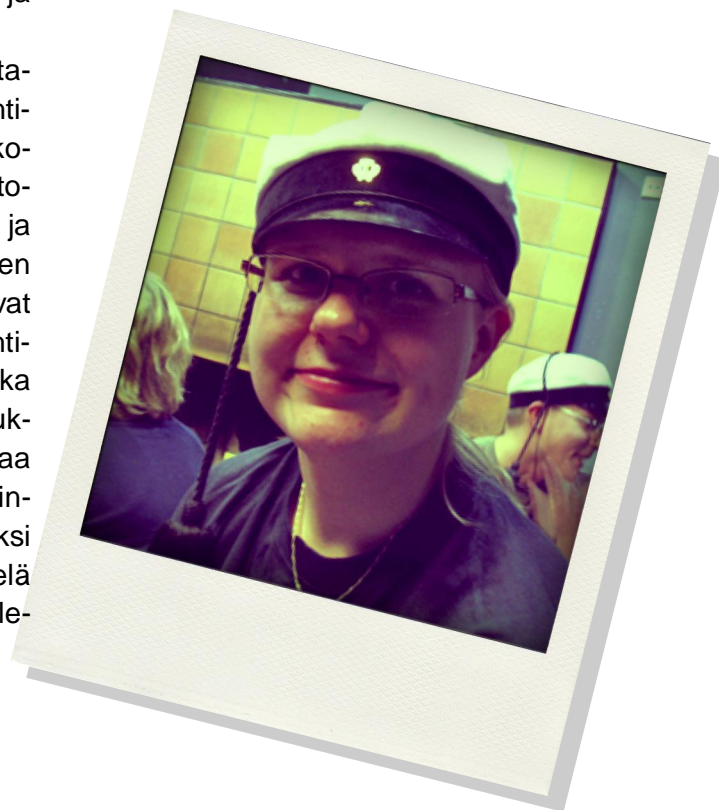
Skilta täytti 8.2. 41 vuotta, jonka kunniaksi tarjottiin kahvetta ja munkkia perjantaina 6.2. kiltahuoneella. Lauantaina 7.2 Skiltaa juhlittiin näyttävillä Meksiko-sitseillä ravintola Ellipsissä. Sitseillä oli hyvin meksikolainen tunnelma, kiitos hienon koristelun, ravintolan ja juhlijoiden teeman mukaisen pukeutumisen. Lahjaksi saimme mitä mielenkiintoisempia lahjoja tequilasta karkkiautomaattiin saakka. Saimme myös rahalahjoituksena suklaakolikoita, USAn dollareita ja aitoja meksikolaisia rahoja. On se hyvä, että juhlijat pitivät Skillan taloudesta huolta. Teekkarimaisia lahjoja eli suurta, painavaa ja hyödyttöntä tuli siis varsin sopivasti. Kiitos kaikille juhlien eteen töitä tehneille. Suurin kiitos sitseistä kuuluu ehdottomasti naiskolmikolle, joka järjesti meille nämä hienot juhlalat. Kiitos Hanna, Tiina ja Kaisa!

Keväällä Skilta järjestää vielä monia tapahtumia, joihin kaikki ovat tervetulleita. Huhtikuun alussa on heti Sähkökiltujen yhteistyökokous Tampereella, jonne on kutsuttu sähkökiltujen edustajia Oulusta, lappeen Rannalta ja Otaniemestä. Täällä eri kaupunkien kiltujen edustajat vaihtavat kuulumisia sekä vertailevat koulutuskäytäntöjä eri kaupungeissa. Huhtikuussa on myös Keskiasteen välitutkinto, joka ottaa paikkansa täällä Herwoodissa. Tarkoituksena on kiertää eri paareja täällä ja suorittaa erilaisia tutkintoja ihan oman kunnon sekä innostuksen mukaan. Viime vuonna eräs fuksi suoritettu yksi liikaa –tutkinnon ja pääsi vielä jatkoillekin mukaan ilman suurempia välikuolemia.

Wappu tulee nopeammin kuin uskotaan ja pienistä sähköfukseista tulee sähköteekkareita. Ennen kastetta on kumminkin monen monituista tapahtumaa ihan Skillan puolesta. KumipelausISO on Rosendahlin rannassa, ja Grillibileet on tutussa ympäristössä Sähkötalon sisäpihalla. KumipelausISO ei ole kovin vaikeata, joten kaikki vaan pelaamaan sitä Wappuna. Säännöt tähän löytyvät Skillan interwebbisivuilta.

Kaikenlaista mukavaa siis vielä tapahtuu tässä lähitulevaisuudessa, joten ihan pelkästään opiskella ei tarvitse näin kevääläkään. Opinnoista puheen ollen, Skilta on kehittämässä sähköistä tenttiarkistoa sivuilleen, sillä haluamme tukea jäsenten opiskelua kehittämällä opintomateriaalipalveluja.

Kevättä odotellessa,
Minna

Päätoimittajan raapustukset

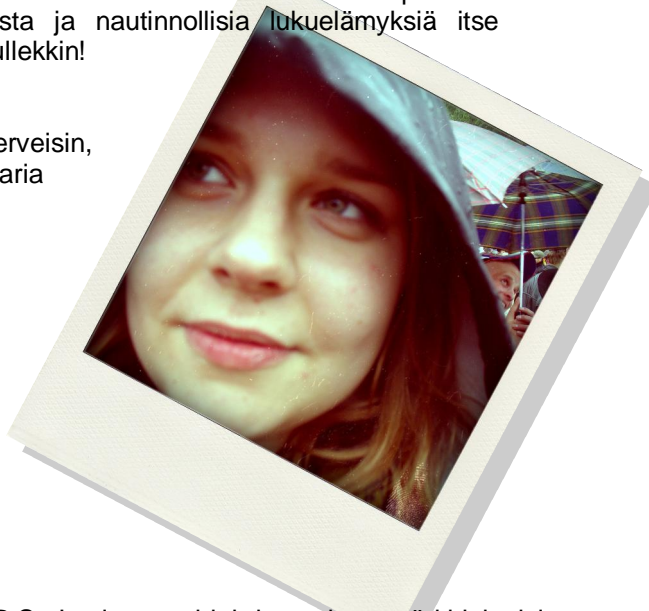
Terve! Pitelet käsissäsi juuri tällä hetkellä vuoden 2009 Sähkösanomien ensimmäistä numeroa, oujee! Olet siis mitä luultavammin löytänyt tiesi kiltahuoneelle, istahtanut joko napakoille punaisille penkeille tai sukeltanut nahkatuolien syövereihin, ja napannut lähimmältä pöydältä jotain kevyttä luettavaa. Hyvä niin, sillä ilman tutustumista juurikin tähän kyseiseen julkaisuun saattaisi sinulle jäädä epäselväksi mm. kuinka paljon palkkaa kehtaisi työnantajalta pyytää ensi kesänä, mitä helmikuun alussa juhlituilla sitseillä tapahtui ja kuinka dippatyöprojektin aloittelu sujuu toimittajaltamme.

Uusi vuosi tuo mukanaan uusien kujeiden lisäksi myös uuden hallituksen. Uusia kasvoja löytyy niin toimareista kuin raadinkin puolelta, näistä enemmän sivuilla 6-9. Killassa on jo moneen vuoden ajan pyörinyt kaikkien rakastama kiltamörkö, mutta tänä vuonna killan sohvilta voi löytää myös kiltapeikon. Tittleistään huolimatta ei kumpaakaan kannata pelätä.

Askartelusta kiinnostuneille löytyy varmasti mieluisaa luettavaa lehden loppupuolelta. Ennen joululomia Skillan näppäräsormiset neidot nimittäin taikoivat upeita joulukoristeita sekä joululahjan, joka varmasti miellyttäisi itse Joulupukkiakin.

Koska lukemista tässä läpyskässä siis riittää, lopetan omat jaaritteluni suurin piirtein tähän, jotta pääsette heti tutustumaan laadukkaaseen sisältöön. Hauskaa Wapunodotusta ja nautinnollisia lukuelämyksiä itse kullekin!

Terveisin,
Maria

P.S. Jos luettuasi lehden uskot, että kirjoittaisit itse 168% parempia juttuja, niin laita tulemaan juttusi/juttuehdotuksesi osoitteeseen skiltatiedotus@listmail.tut.fi. Tällöin saattaa hyvinkin käydä niin, että juuri SINUN juttusi löytyy Sähkösanomien seuraavasta numerosta.

Tulevia tapahtumia:

- 20.3. Armatuuri Lappeenrannasta exculla Tampereella**
- 1.4. Otaniemen SIK excuilee Tampereella**
- 2.4. Keskiasteen välitutkinto**
- 27.4. KumipelausISO**
- 29.4. Grillibileet**

Lisäinfoa tapahtumista Skillan sivuilta, <http://www.skilta.com/tapahtumat>

Hallitusesittely - kuka on kukin vuonna 2009?

Raati:

Minna Niittymäki, puheenjohtaja

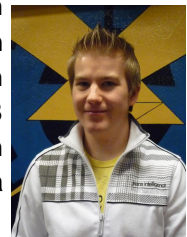
Terppa, olen Minna ja 3. vuoden sähköteekkari. Kotoisin olen Suame Turust, mutta syntymässä olen käynyt Tampesterin suunnalla ja tänne palasin reilu pari vuotta sitten. Tänä vuonna toimin raadissa puheenjohtajana. Viime vuonna olin rahastonhoitaja ja vpj, vuonna 2007 olin emäntä. Skillan toiminnassa tullut siis puuhattua jo fuksista asti. Toimenkuvaani kuuluu raadin kokousten pitäminen ja muutenkin toiminen pitäminen kasassa. Kaikesta pitäisi siis tietää jotain...

Pääaineena luen sähkövoimatekniikka ja sivuaineeni ovat vaihtoehtoiset sähköenergiateknologiat sekä ehkä teollisuustalous, jos nyt saisi sen teta pk:n ensin käytyä. Kotona minulla on kaksi mummelia eli koiraa, jotka tottelevat ehkä paremmin nimiä Pipsa ja Ada. Rakkailla lapsilla on yleensä monta nimeä, niin on myös näillä kahdella, kuten Rotta ja Syyliis.

Jos sinulla on jotain parannusehdotuksia Skillan toimintaan, niin minulle voit laittaa sähköpostia osoitteeseen minna.niittymaki@tut.fi

Vesa Hälvä, sihteeri

Terve! Mä oon Vesku ja kotosi Varsinaisest Suamest, melkee Suame Turust. Tarkemmin sanottuna Liedosta, norsujen luvatusta kunnasta. Norsu rahdattiin Unkariin ja minä lähdin Tampereelle. Sihteerinä yritän saattaa raadin ajatukset kokouksissa kirjalliseen muotoon ja toimin myös samalla raadin sisäisenä tiedottajana. Kun aikanaan Tiinan vuonna 2008 tämän vuoden raatia alettiin muodostaa, lupasin, että jos minut sihteeriksi valitaan, kuljen koulussa ainoastaan kauluspaita päällä ja ostan Macin. Noh, mäkki on ostettu, mutta muutaman kerran on joutunut ensiksi mainitusta lipsumaan.

Skillan raadin kokousten, kiltahuoneen ja tapahtumien lisäksi, minuun on todennäköistä törmätä koulun punttisalilla ja muilla liikuntapaikoilla. Strategiset mitat: 81, 41, 75, 33, 21, 1, 22 (ikä, (pituus - 1m), opintopisteiden määrä, kengännumero, farkkujen koko, vuosikurssi, paino) tosin järjestys on saattanut matkalla muuttua...

Henriikka Rinne, rahastonhoitaja

Terses! Olen Henriikka ja tulen Porist. Olen kolmannen vuoden opiskelija ja nyt toista vuotta Skillan raadissa. Tällä kertaa toimin rahastonhoitajana. Pyrin siis huolehtimaan että Skillan talous pysyy pystyssä ja raameissaan, vaikka maailman talous vaikeroi laman otteessa ja dollari uppoaa... Rankahkon opiskelun lisäksi harrastan rankkoja huveja ja rankkaa liikuntaa, sekä kynsien hoitoa. Erityisesti pidän tanssimisesta, jota onkin tullut harrastettua monessa eri muodossa mm. Nääspeksin keikoilla. Pääaineestani en ole vielä aivan varma, ehdotuksia otan vastaan osoitteessa etu.suku@tut.fi

Jaakko Vesala, prujuvastaava

Morjens, olen Jaska ja toimin Sähkökillan prujuvastaavana. Olen neljännen vuoden opiskelija ja kotoisin Joensuusta. Vastan Sähkökillan opintomateriaalipuolesta, eli jos on toiveita tälle sektorille niin niitä voi tulla esittämään allekirjoittaneelle. Tehtävänäni Skillassa on huolehtia että Sähkökillalla on tarjota myyntiin tarpeelliset prujut/kirjat jäsenistön ja muidenkin opiskelijoiden käyttöön. Ittestäni voinen kertoa sen verran, että harrastukseni ovat liikuntapainotteisia; mm. kuntosalii, sähkö, lenkkeily...

Minna Leivo, tiedotusvastaava

Hejssan! Olen Minna ja huolehdin ulkoisesta tiedottamisesta, siten siis yleensä tiedän kaikesta kaiken. Jaan tietoa eteenpäin spämmämällä sähköpostilistoja, taiteilemalla mainoksia ja päivittämällä nettisivuja tarpeen vaatiessa. Harrastuksiani ovat fysiikka, krav maga, emoilu, kulttuuri, alkoholi, kilpapurjehdus, harppuunasukellus ja shoppailu. Olen Remmi-Teamin kuski ja suomenmestari. Ihailen suuresti Pasilan Helgaa.

Kerttu Seppälä, fuksikapteeni

Moikka, minä olen Kerttu. Olen Fuksikapteenina Henrin taisteluparina tässä kylmässä maailmassa. Olen kotoisin Akaan Toijalan kylästä. Harrastuksina voisin mainita suklaansyönnin, löhöilyn ja fantasiakirjallisuuden lukemisen. Toisinaan minut voi bongata iltanuotion äärestä keskellä sysimetsää virkkuutyö kädessä. Vaikutan myös heleäänisenä sopraanona Teekkarikuorossa. Koulussa minut on helpointa paikantaa Reginan tai Aku Ankan parista Skillasta. Muuten aina silloin tällöin huhuilin: "Onko tällä aluksella yhtään teetä?"(Linnunradan käsikirja liftareille).

Juho Mäkiharju, yritys vastaava

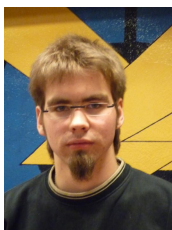
Morjesta! Nimi on Juho Mäkiharju ja toimin Sähkökillan Yritysvastaavana. Toimenkuvaani kuuluu mm. killan yrityssuhteet, excursioiden järjestäminen ja yleinen käsien heiluttelu. (Epä)virallisesti en ole mistään kotoisin, kun maailmaa on tullut kierrettyä kiitettävästi. Nykyään pidän itseäni kuitenkin ihan Tamperelaisena. Vapaa-ajalla (mitä se on?) tulee lähinnä harrastettua salibandyä ja harjoiteltua ensi kesän triathlonia varten. Hyvät kevättalvet jäsenistölle ja minuun voi ottaa yhteyttä jos on kontakteja yrityksiin tai haluaa ehdottaa jotain uutta excursiokohdetta! Sähköposti on etunimi.sukunimi@tut.fi.

Teemu Varsamäki, kiltamestari, vpi

Terve. Olen toisen vuoden sähköteekkari. Kotoisin olen Merikarvialta ja aiemmin olen Skillassa toiminut renkipoikana ja isäntänä. Tänä vuonna hoidan kiltamestarin tehtäviä, joihin kuuluu kopiokoneista huolenpito ja kiltahuoneen seiiniin nojaaminen, jotta ne pysyvät pystyssä.

Antti Supponen, isäntä

Morjesta vaan. Oon Supposen Antti, 20 vee, ekan vuoden opiskelija, viime syksyn renkipoika/piikalikka. Kotoisin olen Loimaalta vaikka Turussa olen syntynytkin (tuhannesti anteeksi). Toimin tänä vuonna rakkaan kiltamme isäntänä, eli hommailen teille virvokkeet kevään ja tulevan syksyn rientoihin. Kiinnostuksiini kuuluu denaturoimattoman etanolin ohella metallimusiikki ja autourheilu. Moikataan kun tavataan.

Ossi Alapiha, emäntä

Hei olen Ossi, Sähkökillan historian kaunein emäntä. Emännäksi siirryin tiedotusvastaavan auvoisesta toimesta, nyt olisi tiedottamisen sijasta hoidettavana tapahtumien ruokapuoli. Olen neljännen vuoden sähköteekkari, tänne Tampereelle tuli siirryttyä Etelä-Pohjanmaalta. Vapaa-ajalla minut voi tavoittaa kahden pyörän päältä tai seinältä roikkumasta. Hommassani pyrin noudattamaan fasismin, totalitarismin ja muiden jalojen aatteiden parhaita puolia. Älä kuitenkaan pelkää tulla lähestymään, tai lähestyn sinua itse. Rakastan terveisin, Emäntä-Ossi

Toimarit:

Dia Humalajoki, piikalikka

Heimoi! Olen Pia, niin monella i:llä kuin miltä milloinkin tuntuu. Olen tämän vuoden fuksi ja toimin nyt kevään ajan Skillan piikalikkana auttaen emäntää ja siivoten kiltahuonetta. Hervantaan muutin viime syksynä Keski-Suomesta, tarkemmin ottaen Saarijärveltä, jonne aina välillä tekee mieli mennä käymään, mutta pian sieltä on taas valmis lähtemään takaisin tänne sivistyksen pariin...

Joonas Heloterä, renkipoika

Helou, olen Joonas, Skillan renkipoikanen. Olen isäntämme mobilisoitunut oikea käsi automaattisesti ja vasen vasta tarvittaessa. Katselen kiltahuoneella, että kaikkein tärkeimmät as(t)iat ovat kohdallaan ja yleensä teen jotain ihan muuta. Tänne tulin Kuopiosta, koska Kuopiossa sähkökilttaa ei ole, tupsuista puhumattakaan. Puuhailen ja harrastelen kaikenlaista pientä ja mukavaa, mutta jos tärkeämpää ei kohdalle satu, saatan jopa treenailla jotakin. Odottelen tässä wappua, jolloin epäfuksiudun ja saavutan korkeamman alitajunnan. Ennen sitä pitää olla vaikeammin tajuttava \(:/

Matti Hautero, pruju/tenttiapu

Olen 19 – vuotias Skillan uusi prujuapu ja tenttivastaava. Aloitin TTY:llä viime syksynä ja tähän asti olen tykännyt olla sähköllä. Kauaa en ehdi koulua käydä, sillä velvollisuutenani on turvata Suomen ulkopoliittista uskottavuutta ensi heinäkuusta alkaen. Vapaa-aikanani harrastelen purjehdusta ja meripartiointia. Nämä tosin painottuvat aika paljon kesäkuukausille, jolloin ei tule tekemisen puutetta. Oma venettä minulla ei ole, mutta ehkä vielä joskus. Talven pimeinä iltoina tulee silloin tällöin rämytelyä kitaraa. Alun perin olen kotoisin pienestä Rauman kaupungista. Olen mielestäni suhteellisen hyvin sulautunut Tampereelle, mitä nyt murteen kanssa on vielä opettelemista.

Samuli Hämäläinen, XQ-isäntä

Heissuli vei! Nimihän siis oli Samuli, Tampereella syntynyt, kasvanut ja mahdollisesti myös kuoleva 2. vuosikurssin opiskelija. Opiskelun ohella omistan aikani muun muassa erinäisille liikuntamuodoille, sekä yleiseen häröilyyn (satunnaisesti myös virvokkeiden parissa). Olen ensimmäistä vuotta mukana kiltatoiminnassa, ja odotan innolla tulevia haasteita XQ-Isäntänä. Minun olisi siis tarkoitus järjestää ratkiriemukkaita reissuja kaikille teille rakkaan kiltamme jäsenille. Kaikki turhat toiveet excuuluun liittyen otetaan tietysti avosylin vastaan. Exculla nähdään!

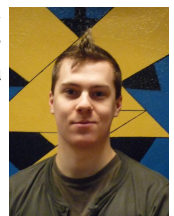
Ville Tuominen, liikuntavastaava

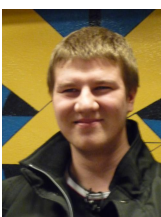
Mooro! Mä olen Ville, tulen Turun seudulta ja tämän kevään toimin Skillan liikuntavastaavana. Olen 19-vuotias ensimmäisen vuoden opiskelija ja hommani Skillassa aloitin jo syksyllä renkipoikana/piikalikkana. Toimenkuvaaani kuuluu järjestää Skillan perinteinen kaukalopalloturnaus sekä koota Skillan atleettisista jäsenistä joukkue erinäisiin urheilukoitoiksi joita vastaan tulee. Omiin liikuntaharrastuksiini kuuluu muun muassa kaiken näköinen, erityisesti maastossa tapahtuva pyöräily. Jos on kysyttävää tai ideoita koskien jotain liikuntaan liittyvää niin ota ihmeessä yhteyttä.

Henri Kaihoniemi, sähköpaimen

Morienttes! Tässä olen minä, Henri. Olen kotoisin Laitilasta, siitä jostain Turun liepeiltä. Joku saattaa joskus väittää, että puhuisin hassusti, mutta tosia asia on, että täällä kaikki muut puhuu oudosti. Sähkökillassa toimitan tällä hetkellä sähköpaimenen virkaa, tosi ältsin fantsua hommaa, saa leimailla fukseja ja, ja, ja niin... Jotkut sanovat, että olen ihan mukava poika, toiset pitävät ihmehiittäjänä, mutta kuitenkin helposti lähestyttävänä, söpösenä ja lutusena. Muutenhan olen sitä mieltä, että radio Nova on tuhottava.

Toni Heikkinen, kv- ja u-guru

Heipähei, oon Toni Heikkinen ja skillan mikrogurun ja kv-vastaavan hommissa pyöriskelen tämän vuoden. Olen 2. vuoden sähköteekkari tai joku vastaava. Kotoisin olen Suomen synkiltä korpimailta Kajaanista! Tavoitat minut varmaan helpoiten mIRC:stä nimimerkin Mrui takaa.

Maria Seppälä, päätoimittaja

Heipä hei! Olen neljättä vuotta TTY:llä tallusteleva teekkari ja tottellen nimeä Maria tai vaihtoehtoisesti Marsu. Tänä vuonna huolehdin siitä, että juuri sinä, rakas lukija, saat nauttia kiltamme laadukkaasta julkaisusta kuluvana vuonna. Kuntaliitosten vuoksi olen nyt virallisesti kotoisin Kouvolasta, mutta viime vuonna ennen uudistuksia kotikotini sijaitsi vielä Elimäellä. Juttuideoita ja muita toiveita/kehitysehdotuksia/palautetta saa laittaa tulemaan spostiin, joka on muotoa etu.suku@tut.fi.

Sanna Eklund, tiedotusassistentti

Olen kolmannen vuoden opiskelija ja kotoisin Kauniaisista. Pääaineena luen elektroniikkaa ja sivuaineena ohjelmistotekniikka. Olin kevään 2006 piikalikka, vuoden 2007 sihteeri ja 2008 kiltamestari. Tänä vuonna olen tiedotusassistentti ja tehtävääni kuuluu tiedotusvastaavan auttaminen. Sähköpostini on etunimi.sukunimi@tut.fi.

Kati Kivijärvi, toimittaja

Terppa! Olen n:n vuoden sähköteekkari joka toimii skillassa n. vuotta. Nimikkeitä olen näinä vuosina käyttänyt n kpl - tenttiarkiston hoitajasta puheenjohtajaan. Tällä hetkellä toimin nimikkeellä toimittaja, mutta toisin kun moni voisi kuvitella, en toimita tyhjää, vaan kirjoittelen diplomityön tekemisestä palstaa jokaiseen Sähkösanomien numeroon, siis ihan tiukkaa asiaa. Loput tästä vanhasta jarrusta voi selvittää Skillassa.

Antti Partanen, TEK-yhdysenkilö

Olen 24-vuotias Savon mafian kasvatti ja olen ollut vahvistamassa Sähkökiltaa syksystä 2005 asti. Skillassa olen toiminut useissa tehtävissä ja muutenkin pyrkinyt olemaan mukana teekkaritoiminnassa ahkerasti. Tänä vuonna Skillassa tehtäväni on tiedottaa jäsenistöä TEKin tarjoamista palveluista ja hyödyistä.

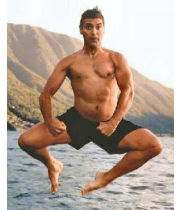
Tiina Koivunen, kiltapeikko

Moro! Oon neljännen vuoden teekkari ja toivottavasti kevään jälkeen tekniikan kandi. Viime vuonna toimin puheenjohtajana, mutta tänä vuonna olen kiltapeikko ja toimenkuvaani kuuluu jo hyvin juhlitut 41-vuotissitsit, tulevat 42-vuotissitsit sekä alumnienviikot. Rakkaisiin harrastuksiin kiltajäsenien ohella kuuluvat lentopallo, ratsastus ja tietty oman pienen Jamin hoito ja lenkkeilytys. Kakkoskoti mulla löytyy Hyvinkäältä, niin kuin löytyy myös se parempi puoliskokin. Jos sulla on jotain huippuideoita tai sitten vaan ideoita koskien sitsejä tai alumneja tai jotain muuta, niin kerro ihmeessä joko spostiin (etu.suku@tut.fi) tai ihan suoraan päin näköä.

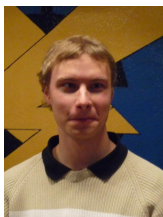
Antero Vuorinen, kiltamörkö

Morjenttes! Olen Kiltamörkö eli oikealta nimeltäni Antero "Töötti" Vuorinen. Killassa vastuulleni kuuluu fuksityttöjen vahtiminen ettei ne joudu pahoille teille ja aina joskus saatan järjestellä jotain tapahtumaa. Kun on ollut jo n vuotta koululla niin multa voi saada myös pari vinkkiä siitä mitä ei kannata ja mitä kannattaa koululla tehdä. Ja tietysti kaikille tuleville fuksityöille terveisiä: 050-338 3337. Tööt tööt

Kiltakummi:

Riku Merikoski

Olen Riku Merikoski, opiskelun vuonna 2004 aloittanut 23-vuotias ykiläinen. Toimin ylioppilaskunnan hallituksen koulutuspoliittisena vastaavana ja Skillan kiltakummina vuonna 2009. Olen toiminut myös tiedekuntaneuvoston ja ylioppilaskunnan edustajiston jäsenenä sekä Ykin sihteerinä. Opiskelen energiapuolella, pääaineena todennäköisesti voimalaitostekniikka, joten minut on voinut havaita myös joillakin sähkön kursseilla. Kotoisin olen Tampereen vierestä Pirkkalasta, eli kovin pitkälle en ole edennyt. Minut tavoittaa ylioppilaskunnan avokonttorista lähes päivittäin, jos haluaa tulla tutustumaan ylioppilaskuntaan fuksipisteiden vuoksi tai ihan muuten vain.

Liikaa palkkaa – eli TEK-narkomaanin

päiväkirja osa 1

Narkomaanilla tarkoitetaan lähes poikkeuksetta johonkin nautintoaineeseen koukkuun jäänyttä henkilöä. Mutta etenkin akateemisilla henkilöillä voi esiintyä ehkä jopa vaarallisempaa riippuvuutta, julkisuudessa unholaan jäänyttä TEK-riippuvuutta. Timo (nimi muutettu) on ollut TEK-narkomaani jo kohta kahdeksan vuotta, eikä parannuskeinoa ole näkyvissä.

Kaikki alkoi siitä, kun pääsin sisään Tampereen teknilliseen yliopistoon. Ensimmäisenä koulupäivänä kävin kiltani fuksi-infossa, jossa killan oma TEK-yhdyshenkilö kertoi mahdollisuudesta liittyä Tekniikan Akateemisten Liiton jäseneksi. No tähän tilaisuuteenhan päätin tarttua, sillä se oli minulle opiskelijana vieläpä ilmaista. Kaikki lähtikin hyvin liikkeelle.

TEK houkuttelee uusia opiskelijoita jäsenikseen huikeilla jäseneduilla ja täysin ilmaisella jäsenyydellä, joka ei velvoita mihinkään. Yleensä ensimmäiset varsinaiset TEK-kokeilut tapahtuvat keväällä, kun on aika hakea kesätöitä.

Se oli jopa surullisen helppoa. Kaverit tuskailivat, mutta minulle oli tarjottu helpompi keino. Painelin jo ajoissa TEK-miehen neuvojen mukaan TEK Rekryyn Internettiin ja tein itselleni CV:n suomeksi ja englanniksi. Sen jälkeen aloin selailla Teekkarin työkirjaa, josta löytyi monia potentiaalisia kesätyöpaikkoja. Lähettelin työkirjan ohjeiden mukaan kirjoitettuja työhakemuksia ja hyvin pian tärppäsi. Sain huippuluokan palkan.

Kuten niin monilla muillakin TEK-narkomaaneilla, ensimmäiset kokeilut ovat pelkästään positiivisia. Myös Timo oli huojentunut saatuaan työpaikan, mutta ongelmat olivat vasta edessäpäin.

Marssin sitten työpaikalle palkkaneuvotteluun. Tuleva pomo istui tiukkana pöydän toisella puolella ja vaati perusteita pyytämälleni palkalle. Sopersin olevani TEK:n jäsen ja että palkkatoiveeni perustuu TEK:n harjoittelijapalkkasuositukseen. Pomo riemastui ja kertoi itsekin olevansa liiton jäsen ja antoi pyytämäni palkan.

Monille harjoittelupalkkasuosituksia ovat tärkein koukuttava tekijä. Jotta sinä osaisit välttää tämän riskin, TEK:n suositukset vuodelle 2009 ovat sivun lopussa olevassa taulukossa. Aluksi tämäkin asia kuulostaa hyvältä, mutta silloin ongelmat yleensä alkavat.

Ja sitä rahaa vain tuli ja tuli. Kukaan ei ollut varoittanut minua siitä, että minulla voisi mennä liian hyvin. Yritin parhaani mukaan tuhlata kuukausiasioitani, mutta enhän minä ehtinyt mielenkiintoiselta oman alan työltäni, jonka olin siis hankkinut TEK:n avulla. Työtä en kuitenkaan voinut sen mielekkyydestä johtuen lopettaa, joten raha vain jatkoi valumistaan tililleni. Tällöin ymmärsin ensimmäisen kerran olevani koukussa.

Myöntäminen on usein ensimmäinen keino parantamista kohti, mutta ei Timon tapauksessa. Hän tiesi olevansa TEK-narkomaani, mutta ei pystynyt enää irrottautumaan.

Etuja oli aivan liikaa, eihän sellaista voinut jättää väliin. Syksyn tullen lopetin työt ja palasin opiskelemaan. Tämän tein siis vain siksi, että seuraavana kesänä voisin pyytää korkeampaa suosituspalkkaa. No, viimeistä palkkaa ei näkynyt tilillilläni, joten koukussa jo ollessani, päätin kysyä neuvoa TEK:n omalta lakimieheltä, joka oli minulle jäsenenä ilmainen. Se kaverihan oli sitten luonnollisesti sen verran noheva, että palkka tuli tililleni lähes saman tien. Ja jälleen jouduin tuskailemaan liiallisten rahavarantojeni kanssa.

Palkka-asioissa Timoa auttoi hyvin pienellä vaihalla TEK:n lakimies, joka on kykenevä ratkomaan myös muita työelämän ongelmatilanteita. Myös näitä palveluita Timo on elämässään käyttänyt ja vajonnut yhä syvemmälle addiktiossaan.

Tällä kertaa tila kuitenkin alkaa loppua, joten lisää Timo TEK-narkomaanista sähkösanomien seuraavassa numerossa. Mutta sitä ennen seuraavalla sivulla on teille muutama mukavan koukuttava asia kesän työnhakuun.

TEKrekry – <http://www.tek.fi> → palvelut → työ ja ura → TEKrekry

Neuvoja työnhakuun - <http://www.tek.fi> → palvelut → työ ja ura → Neuvoja työnhakuun

Teekkarin työkirja – jaossa mm. Adeccon edessä päätalon ala-aulassa

TEK:n harjoittelijapalkkasuosituksukset vuodelle 2009 - alla

Opintoviikot	Opintopisteet	Peruspalkka (euroa/kk)
25-	37,5-	1820
50-	75-	1880
75-	112,5-	1980
100-	150-	2100
130-	195-	2220
160-	240-	2370

Terveisin oma koulutusvastaavanne
Antti Partanen
antti.e.partanen@tut.fi
Sähkökillan TEK-kiltayhdyshenkilö

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

Kertomuksia kyykästä :

Fuksi-, ja MM-Kyykän saldo

Fuksi

Tammikuun lopulla järjestettiin jälleen TTY:n takaparkkipaikalla ensimmäisen vuoden opiskelijoille mahdollisuus tutustua kyykän ihmeelliseen maailmaan Fuksikyykän muodossa. Turnauksessa kamppaili 64 toinen toistaan rautaisempaa fuksijoukkuetta hienoista palkinnoista, kuten voittajalle varatusta paikasta Akateemisen kyykän MM-kisoihin.

Turnaus käynnistyi alkusarjoilla joista selvinneet 16 joukkuetta jatkoivat matkaansa jatkopeleihin ja siitä mahdollisiin loppupeleihin. Valitettavasti allekirjoittaneen oma joukkue ei menestynyt aivan odotetulla tavalla vaan matka tyssäsi jo alkupeleihin, mutta onneksi Skillan joukkueista moni kuitenkin selvisi jatkoon.

Kaiken kaikkiaan fuksikyykkä oli melkoinen menestys Skillalle, sillä loppupeleihin selvinneistä neljästä joukkueesta 3 koostui sähköläisistä. Näistä viimeisistä peleistä itsensä voittoon kamppaili kuitenkin Autekin fuksijoukkue jättäen Skillan joukkueet taakseen. Parhaiten menestyneelle eli toiselle sijalle selvinneelle Skillan joukkueelle Kahden kilon siian metsästäjät oli tarjolla myös paikka MM-kisoihin.

Turnauksessa paikalla olleiden riittävästä ravinnon saannista vastasi TEK:n makkarakoju, sekä jäätyminen esti mobiilisauna Tarzan. Riehakkaat ja ilmeisen suosittu jälkipelit pelattiin Tampin vit-sisaunassa Teekkarisaunalla, jossa illan ohjelmasta vastasivat luonnollisesti Blebeijit.

Ville Tuominen

Joukkueemme sijoittui TTY:n järjestämässä fuksikyykässä toiseksi ja näin ollen lähti Akateemisen kyykän MM-kilpailuihin pienoiset paineet harteillaan. Kuivin suinhan ei kyykkää parane lähteä pelaamaan – kertoivat, joten allekirjoittanutkin kietoi varmuuden välttämiseksi kunnon pohjat ja typisti yönet kolmeen tuntiin. Siitä tilasta ei ollut tietä kuin ylöspäin...

Ensimmäinen pelimme alkoi fuksille varsin tuttuun aikaan, eli klo 8.00 tietämällä. Hankaluuksia tosin teetti tuon akateemisen vartin puuttuminen, se kun olisi aiheuttanut vastustajalle luovutusvoiton. Tarkkoina poikina olimme kuitenkin tasan klo 8.00 nököttämässä VTT:n koekentän laidalla höyryävät minttukaakat käsissämme.

”Vastustajamme taas oli jättänyt harjoittelun kokonaan lahjatomille (kuten meille) ja omasi näin aloitteli-

Ilma oli kuin morsian, eikä tuomarissakaan valittamista ollut, joten olosuhteet olivat mitä otollisimmat kyykän rientoihin, kunnes... ..oli nimittäin kentän kolanneella traktorimiehellä tainneet jäädä yönet yhtä vähiin kuin itselläni. Oli nimittäin toisen puolen pelineliön keskelle jäänyt kunnon lumivuori. Vastaavasti toisen puolen neliössä oli melkoinen kuoppa. Noh, sama se on molemmille, koska puolია kuitenkin vaihdetaan -ajattelimme vielä tuolloin.

Ensimmäinen peli meni hieman heräillessä ja niukan tappion kärsineinä päätimme panostaa tuleviin. Tässä vaiheessa kävi kuitenkin jo ilmi, että hartaasti harjoittelumme kierreheitot eivät pureet tämän valtaisan lumi-keon takia. Vastustajamme taas oli jättänyt harjoittelun kokonaan lahjattomille (kuten meille) ja omasi näin aloittelijan tuurin.

Myöskään seuraavasta koitoksesta ei jäänyt pelillisesti kovinkaan paljon jälkipolville kerrottavaa. Tosin fuksi joutui opastamaan kokeneempaa (tai ainakin vanhempaa tieteenharjoittajaa) pelaajaa, että eihän se nyt sovi itse heittämiään karttuja poistaa pelineliöstä kesken oman heittovuoron. Tuomarila kun tuntui olevan tärkeämpää tekemistä, kuin pelin seuraaminen.

Kolmanteen peliin haimme vauhtia oikein tekniikan torneilta asti ja yllätys olikin mieluinen, kun huomasimme akusarjan viimeisen vastustajan olevan rakas fuksikyy

kän finaalivastustajamme Autekin fuksit. Revanssi oli siis tosiasia. Tuloskin pelistä saatiin, tosin kukaan ei jaksanut enää kyykkiä laskea, koska kummallakaan joukkueella ei enää ollut mahdollisuutta jatkopeleihin. Sovimme lopputulokseksi mukavan pyöreän luvun, jonka sittemmin olen jo unohtanut...

Joukkueemme ylsi siis tavoitteeseensa, jokainen pelaaja pääsi pelipaikalle ja pelasi jokaisen pelin. Tämähän on jo saavutus sinänsä. Lopputulokseksemme oli hieno 358. Emme siis olleet edes viimeisiä. Ja pelien päätyminen jo tässä vaiheessa mahdollisesti keskittymisen olennaiseen. Alkoikin jo olla hieman jano. Team Electric Bastardos: Tomi Niemelä (C), Sami Vehmasvaara, Arttu Palmu ja Vesa Hälvä.

-Vesa "kahenkilonsiika" Hälvä

Jaakko-Petterin ilmoituspalsta

Hei rakkaat ystäväni, lukijani ja fanini! Vietän talvilomaa Pattayalla, enkä ehtinyt vastaamaan tällä kertaa ongelmiinne. Voittekin vastata itse toisillenne, kun julkaisen palstallani sekalaisia ilmoituksia. Jatkossa voitte lähettää taas ongelmia, kysymyksiä, palautetta ja fanipostia osoitteeseen skilta-tiedotus@listmail.tut.fi tai ottaa yhteyttä

KADONNUT

Epätoivoinen opiskelija etsii kadonnutta motivaatiotaan! Motivaatio viimeksi tavattu Kapinassa.

"4. kerta ima nelosella"~

~~~~

Kadotin 40 euroa Skillan sitseillä. Tuntomerkit: 2 kpl sinertäviä seteleitä, joissa lukee "20 EURO". Näköhavainnoista pyydetään ilmoittamaan numeroon 040 8428398. Löytäjälle palkkio!

"köyhä tunari"

~~~~

MYYDÄÄN

Erikoiserä meksikolaista terveysvaikutteisista sokeria! Kärsitkö stressistä? Junnaako turha elämäsi paikallaan? Haluatko kokea jotain uutta? Etkö osaa ottaa rennosti? Nyt sinulla on tilaisuus ostaa tätä laatutavaraa hintaan 199 e/g. Sovi toimituksesta erikseen.- John smith

Myydään juuri sisäänajettu ja erittäin käteväksi havaittu pakettiauto: Mercedes-Benz 309D -86, 1+8 henk, B-kortti. Tällä autolla on vielä monta jännittävää kilometriä edessä! Huoleton ajaa! Pienikuluksinen! Kaupan päälle ruostesuojamaali! Tiedustele rohkeasti: 044-5931918. -Remmi-Team

~~~~

Hyviä lunttausvinkkejä edullisesti! Tarjouspyynnöt osoitteeseen hot-test_tips@hotmail.com.

"smägärit ekalla läpi"

VAIHDETAAN

Vaihdetaan fuksipisteitä opintopisteisiin! Jos tunnet kahmivasi tältä lukuvuodelta enemmän kuin 45 opintopistettä, ota yhteyttä, niin vaihdan mielelläni opintopisteesi fuksipisteisiini. Jaossa 250 ylimääräistä fuksipistettä

~*PaRtYpRinCeSs*~

ETSITÄÄN

Tuore ylioppilas etsii mat.- ja fys. - taitoista miestä käymään TTY:n pääsykokeissa puolestaan. Olethan nuori, vaalea, atleettinen, sopusuhtainen ja omistat mieluiten suuret silmät. Luvassa tuloksiin suhteutettu tuntuva palkkio!

"ÄO69"

SEKALAISTA

Hei sinä, joka pöllit autostereoideni etupaneelin! Unohdit irrottaa itse stereot! Ne ovat edelleen tarjolla Wäinölän pihalla. Jos et osaa, toivoisin, että palautat paneelin takaisin samaiseen autoon. Kiitos!

"minimarja"

~~~~

Sähköasennuspalveluita kotitalouksiin kattolamppujen asennuksesta jatkojohtojen korjaukseen. Odotellesa thai-hierontaa! Kokeneet sähköalan melkein-ammattilaiset tulevat apuun kellon ympäri.

"Team Jessica&Svetlana"

i Q u i s i e r a s b a

7.2.2009 juhliittiin ihastuttavan Sähkökiltamme 41-vuotista taivalta meksikolaisittain ravintola Ellipsissä. Joiltain pyyhkiytyivät muistikuvat jo alkuruuan jälkeen, useimmilta viimeistään jatkoille saavuttua. Onneksi (?) muutamilta yksilöiltä löytyi kuitenkin muistijälkiä kyseisistä kemuista, ja he auliisti lupautuivat raportoimaan illan tapahtumista tähän julkaisuun. Mi aerodeslizador está lleno de anguilas eli lukuloal!

Sitsit nakkifuksin silmin

Silmät tihruisena heräsin aamusella ja ajattelin "ei helkatti, ei vielä", mutta toinen ajatus sanoi "ui vitsit vuosijuhlat jee jee eikä Traconiinkaan tarvitse mennä". Älyttyäni asioita singahdin taktisesti myöhässä menevään bussiin ja muut hienot nakkifuksit olivat jo kiltahuonetta penkossa erilaisista tavaroista, joiden oli juhlisiin siirtymän. Muut päivävuoron nakkifuksit oli nättejä tyttöjä paitsi kuskina toiminut n-1 -vuotinen telejäbä. Remmi-Teamin pakuun mahtuisi monta keissiiä enemmän kuin kaksiovisen corollaan.

Ajelimme siinä Hervannan ulkopuolelle (!) TAYSin perukoilla olevaan ravintola Ellipsiin. Ellipsissä ei oo ennen järjestetty tämän kaltaisia kekkereitä ja hiukan jännittää järjestävätkö myöhemminkään. Siinä laiteltiin kaktukset kuntoon, elikko kattoon, ensimmäiset kanatortillat vatsaan ja bändi piiloon myöhempää käyttöä varten. Oli oikein mukavaa ja vasta kun kanatortillat loppuivat, tuli paikalle jotain skillan päällepäsmäreitä ökisemään. Ei oikeesti, nekin oli oikein iloisia ja nättejä.

Siinä viiden maissa alkoi jännää, sillä kaiken maailman tyyppejä, isot hatut päässään tai ei, viltti harteillaan, rupesi virtaamaan sisään. Nämä olikin siis mexico-teemaiset sitsit. Meidän pienimmäisten juttu oli oikeastaan narikan pitäminen sekä karkkien syöminen paparazzaamisen ohella. Vieraita oli noin 68 paikalla ja tunnelma mielenkiintoinen. Legendaarisen kauniit aariat kajahtivat ilmoille juhlijoiden naamoista piristäen TAYSin asukkaita ja alkupaloiksi oli hyviä kanatortilloja.

Sitten seremoniamestari rupesi väkivallitsemaan aluetta sauvallaan ja alkoi palkintojen/ja muiden asioiden -jakotilaisuus. Hieno kiltamme sai erilaisia hyödyllisiä lahjoja kuten suolaussuolaa nätissä paketissa, kumista suunkostuketta, pullotetun painovoiman kumouksen sekä tietysti selviytymispaketin rajanylityksen jälkeiseen aikaan. Saimme myös sinisen punaisen maton sekä jonkun jutun, jossa oli vääränvärisiä ledejä.

ilar commigo?

Palkintotilaisuuden jälkeen Vesa arvottiin hakaamaan elikko tohjoksi. Tästä hyvästä fuksit palkittiin karkeilla. Pääruokana oli chili con carnea sekä opettavaiseksi käynyt juhlapuhe. Jälkiruokan (vaaleanpunaista mössöä ehkä) aikana miespuolisten gringojen käteen materialisoitui väriltään teemaan sopiva kukkanen. Jälkiruokaa nimittäin seurasi puhe Naiselle. Tunnelma oli aika chill kunnes joku ihme tyyppi vei minun kanan.

Kun naiset olivat saaneet haluamansa (?) seurasi leiskuva kilpalaulanta naisten ja miesten välillä. Tytöt tietysti voittivat laulettuaan asioista, joita pieni fuksi ei ymmärrä. Tässä vaiheessa bändi löysi itsensä ja alkoi soittamaan hyvää settiä. Juhlakansa villiintyi ja jopa tanssilattialla näkyi porukkaa. Meksikon pikajuna oli tehnyt mitä tehtävissä oli.

”Kun naiset olivat saaneet haluamansa (?) seurasi leiskuva kilpalaulanta naisten ja miesten välillä. Tytöt tietysti voittivat laulettuaan asioista, joita pieni fuksi ei ymmärrä.”

Yhden maissa porukka rupesi tajuamaan että nyt kannattaisi olla jossain ihan muualla. Talo tyhjeni nopeata ja viimosen työrupeaman myötä nakkifuksitkin pääsivät jatkoille:) Sumelius-klubilla oli aivan uusia naksufuksipalloja säätämässä asioita, joten meidän ei tarvinnut kuin ...

Nämä olivat ensimmäiset kokemani teekkaribileet joissa sauna oli kylmänä o_O Mutta tanssilattia oli onneksi lämmitetty ja boolisakin jotain muuta väriaineen lisäksi. Jatkoistapa en kerro yhtään enempää kun minua ei suostuttu auttamaan tämän tekstin kanssa.

Kerta kaikkiaan megalomaanisat bileet ja tyytyväinen olin nakkihommissa, sillä säästyti 40e ja sai ruokaa enemmän kuin kutsuvieraat.

- Joonas

Erään kutsuvieraan kertomus

ELELELELEELLE, johan oli muuten taas aika-
moiset vuosijuhlat..

Tämä on kertomus Skillan 41-vuotistseistä, jonka joutui kirjoittamaan eräs vuosijuhlille osallistunut sisarkiltalainen. Nakki osui osittain omasta hölmöydestäni, mutta lähinnä siksi, että skiltalaiset eivät keksineet mitään kirjoittaa. Tästä siis teille raportti kaikkineen likaisine yksityiskohdin ja mitään kaunistelematta, sitä saa mitä tilaa.

Itse juhlien järjestelystä ja teeman valinnasta en osaa kertoa kummempaa. Mutta järjestäjiä sen verran tuntien, että ideoinnissa ja kaikkien oheismateriaalien askartelussa kului pulloittain A-vitamiinia. Sierrapullon muotoisista kutsukorteista lähtien meksikoteemaan oli panostettu ja juhlapaikkakin koristeltu muun muassa pahvikaktuksilla. Aidosta tunnelmasta ei jäänyt puuttumaan kuin kuuma hiekka ravintolan lattialta. Henkilökohtaisesti pidin erityisesti salamilta näyttävästä Skilta-salamasta, sekä ravintolatuotteiden tilaamiseen tarkoitetuista pienistä pahvikitaroista.

Sisarkiltalaisten silmin juhlat alkoivat jo hyvissä ajoin päivällä ja matkaan lähdettiin heti aamukahvin jälkeen. Jo aamulla pistimme päälle iltaa varten suunnitellut meksikokostyymit. Viltit, sombreerot ja karvat naamassa nauratimme konduktöörejä, sekä muita matkustajia. Muuten junamatka lappeen Rannalta Tampereelle sujui varsin leppoisasti lonkeroita nauttien. Loppuvaiheessa matkaa liityimme vielä ravintolavaunussa Otaonnelan edustajien seuraan.

Majoituksesta juhlapaikalle meidän siirrettiin varsin koomisella vanhalla pakettimerksulla. Totuttuun tapaan kaikkia yli viiden henkilön kulkuneuvoja pitää heiluttaa punaisissa liikennevaloissa puolelta toiselle. Ja niin tehtiin myös tälläkin pienellä kursiolalla. Ohikulkijoilta meinasi perseet revetä nähdessään mersun heiluvan kuin kalastajalaiva Norjanmerellä – merihädässä.

”Karvaa riitti niin naamassa, kuin rinnassakin. Ja ne miesten vaatteet, kuin suoraan UFF:n keräyspöntöstä.”

Juhlat alkoivat leppoisissa tunnelmissa alkumaljaa maistellen, sekä vieraiden juttellessa mukavia. Juhlavieraat, tai siis hombrerot, näyttivät kuin olisivat saapuneet paikalle suoraan Väli-Amerikasta. Karvaa riitti niin naamassa, kuin rinnassakin. Ja ne miesten vaatteet, kuin suoraan UFF:n keräyspöntöstä. Siis aivan mahtavat lähtökohdat juhille.

Nyt kerrankin toivon jälkikäteen, että olisin juonut juhlilla muistini, niin tämäkin teksti voisi lopettaa jo tähän. Mutta ei...

Skillan 41-vuotisjuhlat eivät todellakaan olleet pönötysmallia. Ohjelmanumerot olivat humoristisia ja laulutkin sieltä alapäästä. Juhlapuhuja arvottiin osallistujien joukosta ja senkin puheen aihe käsitteli vain seksiä. Illan totisin hetki oli ehkä puhe naiselle, jonka tulkinta sai myös miesten silmät kostumaan, tai siis mitä vittua, alapää!

Välillä kilpailu sikapöydän arvonimestä kävi niin kovaksi, että viikset irtoilivat. Täten miestenveksassa kului viiksiliimaa kuin käsidesiä sairaalassa. Henkilökohtaisesti illan paras kohta oli se, kun vieressä istunut Konjakki-Anne sylkäisi konjakkinsa hihalleni. En tarkalleen ymmärrä miksi, mutta ehkäpä kerroin juuri silloin jonkun luokattoman huonon vitsin.

Ja jatkoilla meno vain paheni. Huhujen mukaan erityisesti boolissa olisi riittänyt potkua, varsinkin pohjaosaston annoksissa. Mutta pystyi sitä myös pelkkien tölkkituotteiden avulla kävelemään päin seiniä, o/. Osalla juhlijoista jatkot jatkuivat aamun tunneille saakka, joillakin venyi jopa supersunnuntaiksi.

Meillä muutamilla juhlit jatkuivat vielä yömajoituksessa omanlaatuisen tapaan, lähinnä toisia jänäten. Välillä housuihin kaadettiin lonkeroa,

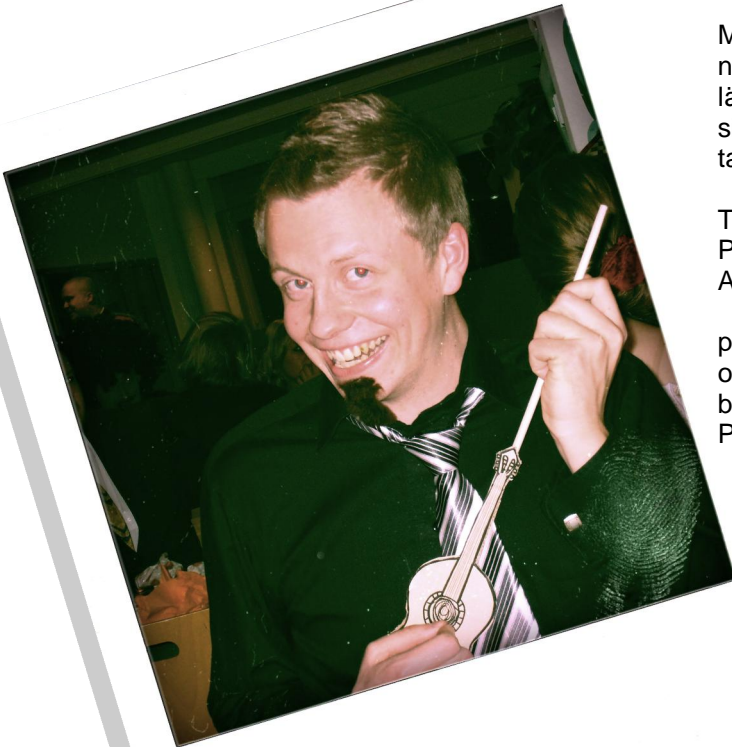
”Illan totisin hetki oli ehkä puhe naiselle, jonka tulkinta sai myös miesten silmät koskumaan, tai siis mitä vittua, alapäät!”

välillä suolaa. Paikalla kävi myös, nimi muutettu, muttei paljoa, Suolauspalvelu TMI Pikko Murhonen. Joka onnistui kaatamaan puoli pakettia hienoa suolaa päälleni juuri kun astuin ulos suihkusta. Teon syyksi suolauspalvelu osasi kertoa vain, että ”Koska pystyy!”

Mutta kaiken kaikkiaan jälleen yksi varsin onnistunut reissu Tampereelle. Toivottavasti ei tarvitse lähteä heti uudestaan. Ja niin, ketkä ne panivat siellä miestenveksassa kesken juhlien? Olisitte laittaneet edes sen oven lukkoon.

Terveisin
Po po po pokerface aarremarkku
Armatuuri Ry:stä

p.s. Ei tätä juttua kannata ottaa tosissaan, suurin osa tekstistä on vedetty ihan stetsonista. Paskat bileet, ei kannata mennä ensi vuonnakaan. SILLAT PALAA!

Minnan edustuspalsta

Minä ja ystäväni, Skillan rahastonhoitajat Henu, lähdimme edustamaan Sähkökiltaa Potentiaalain Tasaakseen. Kyseinen juhla oli Teknillisen korkeakoulun Sähköinsinöörikillan 88. vuosijuhla, jota juhlittiin 14.2. (= MM-KYYKKÄ-LAUANTAINA) Helsingin suunnalla.

Juhlia edeltävänä iltana pohdimme, mitä voisimme lahjaksi SIKille. Kiltatoverimme Tampereella olivat jo kyykkäilytunnelmissa, joten päätimme viedä SIKille rumimman Skillan varastosta löytyvän kartun, jonka koristelimme vaaleanpunaisella silkkinauhalla. Kaikissa vuosijuhlahahjoissa on yleensä poikkeuksetta viinaa, mutta me tavoittelimme erilaisuutta ja teimme Skillan lipetistä juhlivalle killalle kortin.

Lähtöaamu koitti, ja matkasimme Helsinkiin junalla rattoisasti kynsiämme lakaten. Edustusmatkan ehkä ikimuistoisin hetki koitti Kampin S-Marketissa, jossa ostimme punaisia banaaneja.

Kokkarit, eli loputtomalta tuntuva lahjanluovutustilaisuus, pidettiin Otaniemessä Polyteekkarimuseossa. Paikka oli siis teekkarimuseo ja sieltä löytyi kaikkea jännää Otaniemen teekkarihistoriaan liittyen. Tai ei nyt mitään erityisen jännää, mutta sellaista semijännää settiä kuitenkin.

Pääjuhla järjestettiin Ravintola Wanhassa Satamassa Helsingissä. Alkuruoka oli pahaa, mutta onneksi sitä oli vähän. vaihdoin oman kalatiivisteeni vaivihkaa Henriikan tyhjään lautaseen. Pääruoka oli puolestaan maukasta, valitettavasti sitäkin vain oli vähän.

Juhlien kohokohta oli paikallisen pulsun näyttävä pyörähtäminen ruokasalissa. Saimme kuitenkin hyvin pian kuulla, että ohjelmanumero ei ollut suunniteltu. Ruokailusuorituksen jälkeen pöydät heivattiin sivuun ja ohjelmassa seurasi vanhoja tansseja. Vuosijuhlilla edusti tekkareita Chalmersista, från Göteborg. Totesimme Hennun kanssa, että länsinaapurimme eivät ole mitään parhaimpia tanssimaan.

Tanssin sikäläisen Kalle Ankan kanssa poloneesia, uusi kännykkäni putosi huomaamattomasti ja hajosi itsestään :F

Jatkot pidettiin tyylikkästi yliopiston sähkövoimatekniikan hallissa. Sitten oli jajakotot ja sitten kävimme paikallisen salaseuran residenssissä. Sitten menimme nukkumaan. Huomatkaa selkeä ja lineaarinen selostus !

Aamulla raahauduin ripeästi ja reippaasti brunssille eilisissä meikeissä. Hennukin raahautui ripeästi ja reippaasti. Pian Henu totesi edustaneensa riittävästi, ja lähti Tampereelle. Itsehän halusin ehdottomasti jäädä. Join kivat päiväkännit ja jäin brunssille bilettämään pallomereen, joka teki bileistä äärettömän c00lit. Kiitos pallomerestä, SIK ry! Pihallakin oli leppoisia juhlafileis: istuin jatkojen bändin kanssa keväisessä auringonpaisteessa kuistilla olevalla SOHVALLA, join skumppaa ja olin onnellinen. Lähdin Kaapelitehtaan ja bändin reenikämpän kautta stadin rautsikalke ja himazyygeliin.

Ihan silleen nice edustusreissu. Ehkäpä 85 euron kännykän arvoinen. Olen silti pettynyt (mutta en yllätynyt), ettei Skillan kahden superlatiivin raati hyväksynyt anomustani korvata edustustilaisuudessa vahingoittunutta matkapuhelinta.

Seuraavassa numerossa jatkan runoilua Minnan edustuspalstan osalla 2: lappeen Ranta ja Kolmen Killan Juhlat.

// MinnaL.

Kuvat: Ville Saarinen, Otto Rönkä

Fuksivastaavien tervehdys!

Terve!

Fuksivuosi alkaa huolestuttavasti lähentyä loppuaan. Nyt on jo maaliskuu; ei ole enää kuin muutama kuukausi aikaa nauttia fuksivuodesta. Huhtikuu tulee yllättävän nopeasti ja sen lopussa Wappu. Jos fuksipisteitä ei ole vielä tarpeeksi, vipinää kinttuihin!

Jos varsinaiset teekkaririennot eivät napaa, on olemassa myös vaihtoehtoisia tapoja: TTY:n järjestämät peli-illat ovat alkoholitonta ja niissä saa aina jotain pientä syötävää. Kilttoihin voi käydä tutustumassa ihan omatoimisesti. Rakennustalon ala-aulassa on helppo piipahtaa kansainvälistymässä. Lisäksi helpot pisteet saan, kun käyttää hie-man lankaa ja neulaa/liimaa ja kiinnittää haalarimerkit haalareihin. Haalarien pitäisi tulla piakkoin!

Jos pelkät TTY:n sisäiset jutut on jo koluttu vähän liian monta kertaa, voi käydä kyläilemässä Tampereen ammattikorkeakoululla (TAMK), Pirkanmaan ammattikorkeakoululla (PIRAMK) tai yliopistolla, joista saa kaikista vierailupisteistä. Matkalla voi piipahtaa sieppaamaan korkeakulttuuripisteet esimerkiksi teatterista tai joka perjantailta Tampere-talolla järjestettävästä konsertista (liput opiskelijoille 10 euroa).

Lisäksi on syytä luoda silmäys opintoihin jo ihan myös sen takia, että täällä pitäisi opiskella. Opintosuunnitelman teosta saa pisteitä, samoin opintopisteistä ja fysiikantöistä. Opintosuunnitelma on pakko tehdä jossain välissä, miksi siis ei jo nyt?

Välillä voi olla mukava käydä jumppaamassa, pelaamassa sulkapalloa tai nostella rautaa punttisalilla. Liikuntatapahtumia on tulossa vielä useita, sporttipoon tapahtumistakin saa pisteitä. Samalla saa raitista ulkoilmaa tai muuten tervettä liikuntaa, mikä puolestaan auttaa jaksamaan lueskelussa.

Varaslähtö Wappuun on Keskiaste. Skilta sen järjestää, ja hauskaa on aivan varmasti, mikäli pää kestä. Mikäli Hervannan baarit eivät ole vielä ehtineet tulla tutuksi, tämä on oiva tilaisuus laajentaa elinympäristöään. Hämeenkadun Appro on kevyt tapahtuma tämän rinnalla.

Vielä muutama sananen Wapusta. Wappuinfo kannattaa käydä katsastamassa, se kertoo kaikkein oleellisimman Wapusta. Teemunkierroksella kannattaa ehdottomasti osallistua; voi hyvin olla, ettei fuksivuoden jälkeen enää innosta rymytä ihan joka paikkaa läpi, ja sitten kaduttaa, jos Teemunkierrosta ei ole suorittanut lainkaan.

Kaiken tämän jälkeen - mieluusti jo kaiken keskelläkin - passiansa voi tulla päivittämään fuksivastaavien päivystysaikoina: tiistaisin klo 9-10 ja 12-13. Hyvin suurella todennäköisyydellä meidät voi bongata muuna aikana kiltahuoneelta.

Nähdään viimeistään koskessa!

Kerttu ja Henri

PS: Vesi toukokuussa on muuten aika, no, tuota, erittäin kylmää.

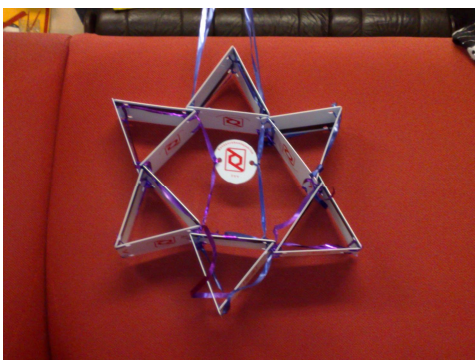
PleasureTube

- ja 3 muuta tapaa käyttää Korkin kopiokortteja

Upea juhlavuosinäyttelymme aiheutti selkeästi kateutta, koska sen kautta Skillalle päätyi 77 Korkin kopiokorttia. Korteille oli tietysti keksittävä hyötykäyttöä. Vaikka joulukuusi oli tuolloin jo aivan eteisessä, Korkin joulukuusi paljastui vakoilujeni perusteella aivan koristeettomaksi, rumaksi ja lahjattomaksi. Juuri sopivasti siis...

Askartelutuokion alkulämmittelynä syntyi seuraavaa:

1. Daavidintähti

2. Ikkunakoriste

3. Lippunauha

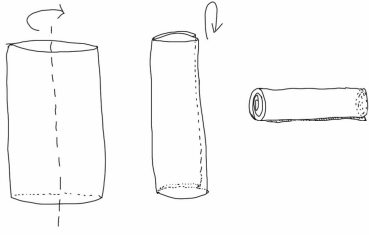
Hetken mielijohteesta, yllättäen ja lähes vahingossa päätin testata pystyisikö Korkin kopiokortteista askartelemaan myös saman legendaarisen kapineen kuin netin perusteella voi askarrella Pringles-tuubista.

Aluksi otettiin kuusi korttia ja rei'itettiin niiden reunat. Kortit punottiin yhteen nauhalla, mutta yksi reuna jätettiin vielä auki "täyttöä" varten.

Kaksi kumilenkkiä viritettiin Tuben sisälle elastisen kireyden saavuttamiseksi.

Mukavan liukaspintainen muovipussi taiteltiin sopivan kokoiseksi sisukseksi.

Muovipussikääre pujotettiin kumilenkkien ja Tuben seinämän väliin ja Tuben viimeinenkin reuna punottiin kiinni nauhalla.

Muovipussin reuna rehotti vielä rumana puskana, joten Tube trimmattiin siistiksi teipillä. Ja koristeltiin houkuttelevaksi hopeatussilla.

Sormella suoritetussa laadunvarmistuksessa Tube osoittautui erittäin miellyttäväksi. PleasureTube päätettiinkin viedä yhdessä joulukoristeiden kanssa tuomaan joulumieltä ja –nautintoa Korkin kiltahuoneelle.

-Henriikka & muu askartelutiimi

Iso D ja pikku K

Tästä se alkaa, nimittäin ihka uusi palsta (ehkä jopa Sähkösanomien historiassa). Aikomuksenani on valottaa tällä palstalla omakohtaisia kokemuksia diplomityön teosta ja purkaa pieniäsuuria tunteita, joita siihen mahdollisesti liittyy. Jälkeenpäin näemme, tuleeko tästä niin kirjoitusterapiaa, että päätoimittajan sensuroinnin jälkeen ei juuri ole tekstiä, vai löydätkö teille kirjoitettavaa ihan kokonaisten palstojen verran. Jos arvoisilla lukijoilla tulee kysyttävää tällä palstalla käsitellyistä asioista tai toiveita jonkin asian käsittelyyn, niin ottakaa rohkeasti yhteyttä skilta-tiedotus@listmail.tut.fi. Ensimmäisessä osassa yritän avata diplomityön taustoja ja lähtökohtia mahdollisimman lyhyesti ja ytimekkäästi.

Oma diplomityöaiheeni ja -paikkani löytyivät teekareille varsin tavanomaisella tavalla kesätöiden kautta. Oikeastaan kesätyöt määrittivät pääaineeni ja diplomityöni, sillä ensimmäisenä kesänä Tampereen Sähköverkko oy:ssä (TSV) työskennellessäni en ollut edes valinnut pääainetta. Pohdin tuolloin lääketieteellisen tekniikan ja sähkövoimatekniikan väliltä. Mietin pitkään, ja päädyin kesätöiden innoittamana sähkövoimatekniikan pariin.

Aloitin oman alan kesätyöni siis TSV:ssä kesällä 2006. Minulle tarjottiin työpaikkaa juuri, kun olin päässyt sanomasta, että "smägärien" jälkeen en enää koske mihinkään SMG-juttuihin. Sen jälkeen olen työskennellyt joka kesä saman aihepiirin ympärillä: verkkoyhtiön sähköverkon komponenttien aiheuttamat magneettikentät.

Magneettikenttäaltistumisesta säättää muutama eri direktiivi, laki, asetus ja suositus. Näistä puhuttaessa on erityisesti huomioitava, koskevatko ne väestöä vai työntekijöitä, eli työssä olevia vai työajan ulkopuolella olevia ihmisiä. Toinen erityisesti huomioitava asia on, puhutaanko pykälissä suositus- vai raja-arvoista. Alla lueteltuna aiheeseen liittyviä pykäläiä, ne löytyvät internetistä jos haluat lukea niistä enemmän:

- ⊗ Euroopan neuvoston suositus 1999/519/EY väestön sähkömagneettisille kentille 0 Hz – 300 GHz altistumisen rajoittamisesta
- ⊗ Sosiaali- ja terveysministeriön asetus 294/2002 ionisoimattoman säteilyn väestölle aiheuttaman altistumisen rajoittamisesta
- ⊗ Ympäristönsuojelulaki 4.2.2000/86
- ⊗ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/40/EY terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fyysikaalisista tekijöistä (sähkömagneettiset kentät) aiheutuville riskeille

Henkilökohtainen mielipiteeni on, että on ihan viisasta rajoittaa magneettikentille altistumista, kun pitkäaikaisen altistumisen haitoista ei ole tieteellistä näyttöä. Näyttää kuitenkin siltä, että direktiivin 2004/40/EY valmistelu on ollut turhan hätäistä, jouduttiinhan sen voimaantuloa lykkäämään muutoksen takia. Ilman tätä muutosta sairaaloiden magneettikuvauslaitteita ei olisi voinut käyttää. Direktiivi tulee maksamaan verkkoyhtiöille melkoisesti, jos työturvallisuusvastaavat yrityksissä ottavat sen tosissaan. Verkkoyhtiöiden lisäksi kustannuksia saattaa tulla mm. yrityksille, joilla on käytössään suurvirta- ja suurjännitelaitteita sekä lisäksi laitevalmistajille, jotka valmistavat suuria magneettikenttiä aiheuttavia laitteita.

Joka tapauksessa pikku tekkari on tyytyväinen, kun on saanut kehittää asiantuntemustaan kesätöissä ja sai siitä diplomityöpaikankin. Mielestäni tällainen urapolun alku on vähintäänkin lottovoiton arvoinen. Diplomityön tekeminen on jo sovittu TSV:n kanssa ja aloittelen sitä kesätöiden jälkeen alkusyksystä.

Työn aloittamisesta juttelin ensin proffan kanssa ja sen jälkeen aloitimme TSV:n kanssa aiheen sumplimisen. Diplomityöni aihetta ja työn sisältöä hiottiin keskimääräistä isommalla porukalla ja perusteellisemmin, koska käynnissä on aiheeseen liittyviä tutkimusprojekteja, joista seuraa mahdollisia jatkoprojekteja ja lisäksi vielä TSV:ssä aiheeseen liittyvät tehtävät siirtyvät henkilöltä toiselle.

Diplomityöni päätehtäväksi tulee kehittää jonkinlaista muuntamoiden sisäisten magneettikenttien arviointiin soveltuvaa työkalua. Kyseessä on todellakin arviointi tai erittäin karkea sillä magneettikenttien eksakti laskenta muuntamossa on käytännössä mahdotonta. Tämä tekee mielestäni työstä vielä astetta mielenkiintoisemman: työ yhdistää sekä raakaa teoriaa että sivistynyttä arvailua.

Kehittelemälläni työkalulla on sitten toivottavasti mahdollista luokitella satojen muuntamoiden massa esimerkiksi sellaisiin, joissa direktiivin 2004/40/EY raja-arvot eivät ylity ja sellaisiin joissa ne voivat ylittyä. Päätehtävän lisäksi diplomityössäni käsittelen myös magneettikenttätiedon hallintaa TSV:ssä ja mahdollisuuksien mukaan muita pienempiä asioita.

Tällaista näin ensimmäisellä kerralla, ensikerralla taidan kertoilla fuksinumerossa fukseille jotain perusasioita mutta löydän varmasti muutaman rivin vanhemmillekin tieteenharjoittajille.

Kati Kivijärvi

Näistä päistä syntyy hauskoja kuvia!

Marian ja Henriikan tekemä humoristinen piirustus palkittiin Tampin vitsikilpailussa.

